

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΜΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΜΟΡΦΗ

ΑΝΤΩΝΙΑ ΑΡΙΣΤ. ΓΡΑΒΒΑΝΗ

Χάρη, κόπος, ζαρίνα και αναπάντεχο μια εκλεκτή ανθρώπινη ύπαρξη: Ήταν η αξεχάστη Δέσποινα Αντωνία Αριστ. Γραββάνη, πιστή και αγαπημένη σύζυγος του, από χρόνια εγκαταστημένου στη Λαμία εκλεκτού Κροκυλιώτη Αριστέιδη Παν. Γραββάνη.

Η θλιβερή είδηση για τον απρόσμενο χαμό της τόσο ευγενικής, χαρούμενης και αξιωματικής Αντωνίας, προξένησε μεγάλη λύπη και αβίασταχο πόνο στους δικούς της, που τη λάτραιναν, αλλά και πολλές συγκίνηση σε όλους όσους είχαν άκουσει για τα τόσο αξιολόγητα, και επαινετικά προτερήματά της. Για τη μεγάλη της καρδιά και την απείραστη καλωσύνη της.

Γιατί, πραγματικά, ήταν μια τόσο αξιολογη φαινομενικά, που με την καλωσύνη της, την αυθεντική της συμπεριφορά, τις φιλόδοξες και καλ οπρούρες διαθέσεις της και τα υγιή ανθρώπινα της αισθήματα, προκάλεσε την συμπόθεια και την εκτίμηση, όλων εκείνων που την είχαν γνωρίσει ή είχαν την τύχη να φιλοξενηθούν στο σπίτι της. Ήταν πάντοτε καλοσυνάτη, χαρούμενη και περιποιητική.

Εκεί, στην γαλιανική Νίκαια της Λαμίας, είχε γεννηθεί η αιγιμένη Αντωνία και μετά το γάμο της εγκαταστάθηκε, μόνιμα με το διαλεχτό Κροκυλιώτη σύζυγο της Αριστέιδη στη Λαμία, όπου μαζί κηδεύαν το φιλόξενο οικικό τους και δημιούργησαν εκλεκτό οικογένεια από δύο εξαιρετικές θυγατέρες, τις οποίες αποκατέστησαν πολύ ικανοποιητικά και πετυχημένα, και δημιούργησαν πολύ αξιόλογες οικογένειες. Έτσι, η τόσο καλή, αγνή και αγαπητή Αντωνία, θα πρέπει να νοιώθει ευχαριστημένη, εκεί πάνω, στο ουράνια σκηνώματα «όπου οι δίκαιοι αναπαύονται». Γιατί και αυτή υπήρξε, και πάντα, δίκαιη και άγνη, κατ' ερώτη.

Σαν ένας, που έπαινε να φιλοξενείται πολλές φορές, στο σπίτι της και είχε γνωρίσει καλά την τόσο αυθεντική, αισιόθητη και καλοσυνάτη Αντωνία, έγραφα τις παραπάνω γραμμές και εύχομαι, όπως ο Ύψιστος ο αείψων καρδίας και νείφους τάξει την ψυχή της «όπου οι δίκαιοι αναπαύονται» και σταλεί βλάσημα παρηγορίας στους τόσο οικλήρως πληγμένους αγαπημένους τους.

Δημ. Κ. Υφαντής

Ελενα Δημ. Ηλιοπούλου και ο Αναστάσιος Κων. Τζιανέτας.

Επικολούθησε γαμήλια δεξίωση στην αίθουσα «Γαλιζιάρ» του ξενοδοχείου HILTON κατά την οποία προσφέρθηκαν άφθανοι και εκλεκτοί μεζέδες, εκλεκτό κρασί και το γλέντι με ο χορός κράτησε ως της πρώτης πρωινής ώρας.

Ευχόμαστε στο καινούργιο ζευγάρι να ζήσει και να ευτυχήσει.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 11 Σεπτεμβρίου 1990 η Μάνια Παπανδρόπου και ο Νίκος Γερογιάννης αποχτήσαν μια χαριτωμένη κορούλα.

Το Δ.Σ. εύχεται ολοψυχη να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η Όλγα Π. Μαζά και ο Κωνσταντίνος Κούτρης βάφτισαν στις 29/9/90 το αγοράκι τους και το ονόμασαν Γιάννη.

Το Δ.Σ. εύχεται στο νεογέννητο Γιαννάκη να ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

Στις 6 Οκτώβρη 1990 κληροδέθηκαν στο Νεό του Προφήτου Ηλία Παγκρατίου η

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΕΥ. ΜΑΛΙΑΡΑ

Στις 11 Σεβρίου 1990 και σε ηλικία 82 ετών απεβίωσε η Αφροδίτη Μαλιάρη και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο του Βύρωνα.

Η Αφροδίτη γεννήθηκε στο Κροκύλειο της Δωριδίας και ήταν πρωτότοκη κόρη του ασπαστού Συμβολαιογράφου Κροκυλιώτη Γεωργίου Παπαζαχαρίου.

Της Γερμανικής σπουδές τελείωσε, στο Λυδωρικό και όπως ενθουσιάζει η συμμετοχέτης της που ζούσε σήμερα υπήρξε άριστη μαθήτρια υπήρξε ιεροποιήτρια και ελατρωτικό από τους μαθητές και καθηγητές και από την μικρή τότε κοινωνία του Λυδωρικού. Η επιθυμία της όπως να ακολουθήσει Πανεπιστημιακές σπουδές δεν πραγματοποιήθηκε διότι η μόρρα αλλά είχε τραύμα.

Τα παιδιά της την υπαρέτησαν και αξιωματικά να τα δει να κατέχουν καθηγητικές θέσεις, στην Ιατρική και ισοβιότατη χώρα και ικανοποιημένοι τους είχε μεταδώσει και εμπνεύσει την αγάπη και την πίστη να διακινήσουν την επιστήμη της Ιατρικής με υψηλό αίσθημα καθήκους και ανιδιαιτελίας και έτσι είναι γνωστά στα κώλο της Ιατρικής και του Πανεπιστημίου για την υψηλή επιστημονική τους κατάσταση.

Οπότε η ίδια σύζυγος της ο οποίος κινώζως έδωσε στο βαθμό του Πρόεδρου Εφεσών, την ελάτρεσε.

Όλοι μας γνωστοί και φίλοι συγγενείς και Πατριώτες, ας κρατήσουμε ζωντανή, στη μνήμη μας τη γλυκύ μορφή της Αφροδίτης Μαλιάρη και ας προσεγγίζουμε η νύχη της να αναπαύεται στον αιώνιο παράδεισο.

Μ.Ζ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

Γεννήθηκε στο Κροκύλειο το 1891. Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις 2/8/90 στο Κροκύλειο. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια στο χωριό μέχρι το 1908. Μετά πήγε για την Αμερική σαν μεταναστής και επέστρεψε για να υπηρετήσει την πατρίδα στους Βαλκανικούς πολέμους το 1912 μέχρι το 1917. Συνέφυγε τότε για την Αμερική όπου έμεινε δεκαπέντε χρόνια δουλεύοντας σκληρά.

Εμφυέθησε και χάρισε πίσω, στην πατρίδα το 1932 για να κάνει οικογένεια.

Συνάχτισε το πατρικό του σπίτι στο χωριό και εκπλήρωσε ένα όνειρο που είχε κάνει φεύγοντας για την Αμερική να ξαναχτίσει την Αγία Παρασκευή, ένα εκκλησάκι πριν μπούμε στο χωριό.

Το 1934 παντρεύτηκε την Κωστίνα Ευαγγελοπούλου, από το Μοναστηράκι Δωριδίας με την οποία απέκτησε ένα γιο το Σπύρο. Εγκαταστάθηκε μόνιμα με την οικογένεια τότε στην Αθήνα. Η ψυχή του όμως ήταν στο χωριό και είχε άριστους δεσμούς με τους συγχωριανούς του και τους συγγενείς του.

Ευτύχησε να αποκτήσει ένα εγγονάκι, το Χαραλάμπε.

Αφήσε την τελευταία του πνοή σε πλήρη διαίρεση πνεύματος.

ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

Ευτύχησε να αποκτήσει ένα εγγονάκι, το Χαραλάμπε.

Αφήσε την τελευταία του πνοή σε πλήρη διαίρεση πνεύματος.

ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

Έφτασαν στ' αυτιά μας παράπονα μερικών φίλων μελών του Συλλόγου μας 1) Ότι δεν τους δώσαμε φωτογραφίες από διάφορες εκδηλώσεις μας, και ιδιαίτερα του χορευτικού μας. 2) Ότι δημοσιεύουμε στην Εφημερίδα μας φωτογραφίες από γάμους βαφτίσεις, θανάτους κ.λπ. επιλεκτικά και όχι όλων ισότιμα.

Απαντάμε και ξεκαθαρίζουμε:

Ο Σύλλογος δεν έχει φωτογάφο, ούτε πλήρως ποτέ για φωτογραφίες. Η κ. Σούλα Σκούφη που έχει τις περισσότερες φωτογραφίες όπως κι ο Γιώργος Αθανασόπουλος, φωτογραφίζουν για λογαριασμό τους με δικές τους δαπάνες. Όποιος θέλει φωτογραφίες μπορεί να απευθυνθεί σ' αυτούς, να πάρει τα αρνητικά και να βγάλει.

Όσο για τη δημοσίευση φωτογραφιών νεκρολογίων κ.λπ. που να τις βρούμε αν δεν μας τις δώσουν οι ενδιαφερόμενοι.

Δηλώνουμε ότι για το Σύλλογο και την εφημερίδα μας όλοι οι Κροκυλιώτες είμαστε, ίσοι, ανεξάρτητα από καταγωγή, επάγγελμα, μόρφωση, οικονομική κατάσταση και πολιτική τοποθέτηση. Αγαπάμε όλοι το χωριό μας και τους χωριανούς μας, και είμαστε υποχρεωμένοι να είμαστε στο «εμείς και όχι στο εγώ».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Καραμπελού Μαρία του Αλλοιού Λαμπρούλου - Παπαγεωργίου	Δρχ. 50.000
Μαριάννα στη μνήμη της Αφροδίτης Μαλιάρη	Δρχ. 6.000
Ανάστητος Φίλιππος του Συλλόγου	Δρχ. 5.000
Αρμάος Χρήστος	Δρχ. 6.000
Αρμάος Ελένη του Γ. στη μνήμη του συζύγου της	Δρχ. 5.000
Αρμάος Μαριέττα Γ. στη μνήμη του πατέρα της	Δρχ. 5.000
Οι αδελφοί Παναγιώτης - Μαρία και Γεώργιος Νικ. Σαββασάκος πρόσφεραν το ποσό των	Δρχ. 15.000
Για τους σκοπούς του Συλλόγου πισμνήμη του ανωπατριώτη του βίου Χαράλαμπος Κουτσοκούκος αντι σταδίου	
Κοιτασοπούλου Κούλα στη μνήμη των γονιών της	
Αθανασίου και Δημητριάδας Αρμάου	Δρχ. 5.000

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αναγνωστοπούλου Αλεξάνδρα Δολλ. U.S.A.	20
Γραββάνη Ευαγγελία	Δολλ. Καναδά 20
Κωνσταντίνος Κόστας	Δολλ. Καναδά 20
Κιουφού Τζου	Δολλ. Καναδά 20
Παγιών Βούλα	Δρχ. 3.000
Σάββας Δημήτριος του Κων.	Δολλ. u.s.a. 20
Αλοίσκος Δήμος	Δρχ. 1.000
Αρμάος Ελένη του Γ.	Δρχ. 1.000
Αρμάος Μαρία	Δρχ. 1.000
Αρμάος Χρήστος	Δρχ. 1.000
Αρμάος Κωνσταντίνος του Χρ.	Δρχ. 1.000
Αρμάος Φώτης του Χρ.	Δρχ. 1.000
Αρμάος Δημήτριος του Χρ.	Δρχ. 1.000
Βάρσας Παναγιώτης του Β.	Δρχ. 1.000
Δούσης Νικόλαος του Π.	Δρχ. 2.000
Δημόζης Κική	Δρχ. 1.000
Εισαθέου Γεωργία	Δρχ. 1.000
Καριγιοπούλου Μαρία	Δρχ. 2.000
Κριτσουάκη Μαρία	Δρχ. 1.000
Κοιτασοπούλου Κούλα	Δρχ. 1.000
Λακωνικής Κων.	Δρχ. 2.000
Παπαζαχαρίας Βασ.	Δρχ. 1.000
Νίκος Λάμπρος	Δρχ. 1.000
Σκουρελλού Αμάλια	Δρχ. 1.000

Συνδρομές Συλλόγου

Καραμπελού Μαρία	Δρχ. 1.000
Κριτσουάκη Μαρία	Δρχ. 1.000

ΓΙΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΧΟΡΟΥ

Μυρούλας Αθανάσιος από παιδιά	Δρχ. 6.000
Αθήνης Νίκος από παιδιά	Δρχ. 4.000

ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

Θημηθείτε να μας στείλετε τις παραδοσιακές και τις πιο καλές σας Σιμιγέδες. Θέλουμε να τις δοκιμάσουμε. Είχαμε ανταπόκριση από τις χωριανές των Η.Π.Α. και Καναδά. Τηλεφωνήσατε στην κ. Έφη Ψήττα 751.6463

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

Πρωτόδικη Έκδοση του Συλλόγου Κροκυλιωτών Δωριδίας

Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ - Γραφείο Αθηνών

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΡΕΑ 106
T.K. 16233
Τηλέφωνα: 6913.414 - 7664.565

Δεσφνής

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Μπασιμύ 14, 115 24 Αθήνα
Τηλ. 6913.414

Εμβάσματα Εσωτερικού
ΑΛΕΚΟΣ Δ. ΑΡΜΑΟΣ
Ηρώς Κωνσταντοπούλου 144-148
163 41 Ηλιούπολη Αττικής
Τηλ.: 9915.046

Εμβάσματα Εξωτερικού
ΤΖΟΥΛΙΑ ΧΑΒΑΤΖΑ - ΚΑΠΕΛΛΑ
Πόντου 19, 164 52
Αργυρούπολη Αττικής
Τηλ.: 9919.466

Συνδρομές
Εσωτερικού: 1.000 δρχ.
Εξωτερικού: 20 Ευρώ

Τιμή ετήσια
Μ. Λ. Χ. Τ. Ε. Α. Σ. Α. Μ. Η. Σ.
Τηλ. 6913.414 - 7664.565

Τιμή έκδοσης
ΕΠΗΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Στην Αθήνα 57 - 115 224 129

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΡΟΚΥΛΕΙΩΤΕΣ

ΚΡΟΚΥΛΕΙΩΤΕΣ,

Όλοι ημείς που διαμένουμε εδώ σίδη τόσο της γεννησάς σας, αναλογισθήτε τη δυστυχία που υποφέρετε διότι μας έπι τόσο χρόνο, γιατί στερείται τη συγκοινωνία που είναι το μόνον αγαθόν που φέρνει τον πολιτισμό και την ευτυχία στον άνθρωπο. Γι' αυτό αποφασίσαμε να ενώσουμε το χωριό μας με τον Εθνικό δρόμο που διέρχεται από την περιφέρειά μας στο ποτάμι. Την απόφαση αυτή τη λάβαμε δεστικά και γι' αυτό πήραμε την άδεια και το φινιρί στα χέρια, για να κατασκευάσουμε δέκα χιλιόμετρα δρόμο άμαξινό με προσωποική εργασία. Το έργο ηρμήσε από τις 18 Σεβρίου 1981 και συνετέλεσε με μέχρι τώρα κέλον του ημίστου, δαπανηθέντων δύο και πλέον εκατομμυρίων δραχμών εις προσωπικήν εργασία.

ΧΡΥΣΙΑΝΟΙ

Αναλογιζόμεστε πως το έργο που αναλάβαμε είναι πολύ μεγάλο και θα απαιτήσει χέρια δυνατά και χρημα. Αλλά ημείς δεν θα δειλιάσωμε μπροστά σε κανένα εμπόδιο. Επειδή όμως διααν το έργο τελείωση τα αγαθά της συγκοινωνίας δι' τα οποία απολαύσαμε μόθ' ημείς αλλά και σεις όταν ηυρήσατε στο χωριό σας, γι' αυτό πρέπει για να φέρουμε το έργο μας εύκολότερα σε πέρας να σπεύσετε να στείλετε τον όβολό σας για να μη μείνη το έργο ημιτελές.

Με δυο μεγαλύτερο ενδιαφέρον εργασθήτε και όσο περισσότερο μάς βοηθήσετε, τόσο εύκολότερα θα τελειώσωμε το έργο που αναλάβαμε. Ο καθένας σας είτε με άλλους μαζί, ες στείλη την εισφορά του για τη συγκοινωνία του τόπου του απ' εθελείας προς τον Πρόεδρον της Κοινότητος κ. Άθαν. Κ. Καντάν. Αι εισφοραί θα κατατίθενται εις το ταμειον δδοποιίας της Κοινότητος εν τῷ Ταχ. Ταμειντηρίῳ, πᾶσα δὲ δαπάνη θα γίνεται υπό τὸν ἑλεγχον τοῦ Κοινοτικού Συμβουλίου, ὅπερ και διεσθόνει τὸ ἔργο.

Πιστεύομε πως διαν τὸ ἔργο τελείωση θα υπερρηφανεύσετε και σεις μαζί με μᾶς γιατί με την εισφορά σας θα γίνεται και σεις συνετέλετες του.

Με ἀδελφικὸς χαιρετισμούς
Κροκυλιών Ιούλιος 1984

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον
ΑΘΑΝ. Κ. ΚΑΝΤΑΣ
ΘΩΜΑΣ Γ. ΥΦΑΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Γ. ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΡΙΑΝΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΕΡΑΝ. ΣΤΟΥΜΠΟΣ

Δημοσιεύουμε φωτοτυπία της πρώτης όπως φαίνεται εισαγωγής - έκκλησης του Κοινοτικού Συμβουλίου Κροκυλίου (Ιούλιος 1934) προς τους απανταχού Κροκυλιώτες, για οικονομική ενίσχυση του έργου κατασκευής του δρόμου Κροκυλίου - Κομνηνών. Βρέθηκε στο προσωπικό αρχείο του τότε Προέδρου Θανάση Καντά.

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας θα γίνει στο Ίδρυμα Ερευνών όπως κάθε χρόνο σε ημερομηνία που θα ανακοινωθεί με το επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Κατά τη φετινή Γενική Συνέλευση εκτός του απολογισμού δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου θα γίνουν και εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Καλούμε όπως Κροκυλιώτες επιθυμούν να εργαττούν για το χωριό μας και προπάντων τους νέους να υποβάλουν με αίτηση τους υποψηφιότητα για το νέο Δ.Σ.

Είναι μεγάλη τιμή η συμμετοχή στη Διοίκηση του Συλλόγου μας με την τόσο μεγάλη δραστηριότητα και προσφορά και τι-

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, από λάθος της διορθωτή της ύλης, δεν περιλαμβάνεται στην ομάδα Μικραμί του χωριού το όνομα της κ. Τασίας Καρακίτσα.

Η κ. Καρακίτσα είναι από τα πιο επίλεκτα και ενεργά μέλη του Συλλόγου μας. Συμμετέχει στο τμήμα γυναικών και η προσφορά της είναι σημαντικούτατη.

Ελπίζουμε να μας συγχωρήσει η κ. Καρακίτσα για την παράλειψη.

Η ΠΑΛΗΑ ΜΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Χορός στην πλατεία του χωριού μας, πριν διαμορφωθεί, Πάσχα ή του Προφήτη Ηλία.

Μπροστά οι Οργανωπαίχτες (βιολί και λαούτο) και πίσω, στην πρώτη σειρά οι γυναίκες και στη δεύτερη, οι λεβέντες με τις φουστανέλες και γύρω τους οι άλλοι πανηγυριώτες.

Στη φωτογραφία αυτή διακρίνονται: Αριστερά με το μαύρο σακάκι και το άσπρο Παντελόνι ο Παναγιώτης Θ. Καντάς. Στο δεξιό μέρος, δεύτερος μετά τον τελευταίο φουστανέλα, με το γραβάκι στο χέρι, ο γιατρός Θόδωρος Παπαχαλαράμπου. Μπροστά και δεξιά, πρώτη στη σειρά των μικρών κοριτσιών η Ειρήνη, Κ. Αρμάου το γένος Γ. Αθανασόπουλου και έκτη με το δεξί της πόδι λίγο μπροστά η Μαρία Δ. Αυγεροπούλου το γένος Χ. Καντά σε πολύ μικρή ηλικία. Αν κρίνουμε από την Ειρήνη Κ. Αρμάου που γεννήθηκε το 1888 η φωτογραφία αυτή πρέπει, να είναι τουλάχιστο 95 χρόνων.

Όποιος απ' τους παλιούς γνωρίζει τους οργανοπαίχτες ή κανέναν άλλο πανηγυριώτη ας μας γράψει να το δημοσιεύσουμε.

Δε νομίζουμε ότι ζει κανένας απ' τους τότε πανηγυριώτες.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Στις 13 Οκτωβρίου 1990 έγινε ο ετήσιος χορός της Ένωσης Κροκυλιών Μακρυγιαννης ΗΠΑ-Καναδά στο Flippers Fish House.

Προσκληθήκαν να λαβούν μέρος όλοι οι Κροκυλιώτες και οι φίλοι του Μακρυγιαννη.

ΓΑΜΟΙ

Στις 4/1/89 τελέστηκε ο γάμος της Παναγιώτας Δημητρίου Χαλαμπόπουλου και του DAVID INNAS στην εκκλησία «Άγιοι Πάντες», του Τόροντο με ιερέα τον Κροκυλιώτη Παναγιώτη Ιωάννη Αυγεροπούλου.

Ο Σύλλογος Κροκυλιών Αμερικής και Καναδά ερχεται στα νέα ζευγάρια να ζήσει και να ευχηθεί και στον πατέρα Παναγιώτη πάντα να είναι άγιος. Ευχόμεστε και μιας απ' την Ελλάδα σπύριγγους να ζήσουν και στο χωριό μας Ιερά να χαίρεται την Ιερουσλήτη του.

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

Την Κυριακή στις 25 Μαρτίου, δύο αγιά Ελληνόπουλα η Κι Σάρα Καλχούν και ο κ. Αχιλλέας Έβανς που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στο Βανκούβερ, κοντά στους κόλπους της Ελληνικής Κοινότητας, δέχθηκαν με συγκίνηση την τιμή που τους χάρισε η Ελληνική Κοινότητα, να αναγνωρίσει τις υπηρεσίες τους στην κοινότητα και στην Κοινότητα μετά από τόσα χρόνια. «Πότε δεν είναι αργά».

Οι ξενιτωμένοι Κροκυλιώτες δεν ξεχνούν ποτέ το Κροκύλιο. Είτε εδώ στην Ελλάδα βρισκόνται, είτε στα μακρινά ταξίδια, πάντα κρατούν φιλόξενο στην καρδιά το τόσο όμορφο και γραφικό χωριό τους. Το σκέφτονται αλόιφα κρατώντας πάντα επαφή μαζί του, επικοινωνώντας, συχνά, με τους συγχωριανούς τους και ενδιαφέρονται, ασταμάτητα, για την πρόοδο και την προβολή του Κροκυλίου. Ακόμα είναι πάντοτε πρόθυμοι να προσφέρουν το σκεπτόμενο για μια πιο καλύτερη αξιοποίηση και διαφήμιση του χωριού.

Ταυτόχρονα για κάθε περίπτωση που θα χρειαστεί η συνδρομή τους, για κάποιο έργο στο χωριό ή η συμπράξη τους, για κάποια άλλη προσπάθεια, για το καλό του χωριού, είναι πάντα πρόθυμοι να προσφέρουν, χωρίς γυμνασμούς και διαμαρτυρίες.

Έτσι σκεφτόμαστε και εμείς αυτό τον τρόπο συμπεριφέρεται η πλειονότητα, αγιδών, των Κροκυλιωτών, υπάρχουν, ωστόσο και μερικοί, ανάμεσα σ' αυτούς οι οποίοι ξεχωρίζουν. Γιατί δείχνουν ιδιαίτερη απροθυμία και μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τα ζητήματα τόσο του χωριού, όσο και του Συλλόγου Κροκυλιών «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» που κι αυτός πασχίζει, παράλληλα, με πολλή θέρμη, για το Κροκύλιο και αγωνίζεται για τα προβλήματα του.

Ένας τέτοιος, λοιπόν ενθουσιώδης

Ένας πατριδολάτρης Κροκυλιώτης

Γράφει ο ΔΗΜ. Κ. ΥΦΑΝΤΗΣ

Κροκυλιώτης, πολύ φιλότιμος και με πολλή αισιοδοξία σε ζητήματα, που ενδιαφέρον στο χωριό και τους συγχωριανούς, είναι όπως έχω μάθει, και ο Δημήτρης Κωστανόπουλος, που βρίσκεται στον Καναδά και είναι εγκατεστημένος στη Μοντρεάλ, εδώ και είκοσι χρόνια. Έτσι έζησε να συνεργαστεί με ομογενείς Κωστανοπούλους γοναράδες και να παντρευτεί με μια Κωστανοπούλου κοπέλα, την Ποπη.

Εκεί, κοντά σε αυτούς, έμαθε την τέχνη γονοκοπού και έχει ενοχληθεί με τη δουλειά αυτή.

Έτσι, μπόντες να εντάξει τους δικούς του να φτιάξει το πατρικό του σπίτι στο χωριό να βοηθήσει για διάφορες ανάγκες του χωριού και του Συλλόγου Κροκυλιών «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» τόσοσν εδώ όσο και τον ομώνυμο Σύλλογο τους Αμερικής - Καναδά και γενικά όποτε κι άλλες προσπάθειες για το καλό του χωριού και την αξιοποίηση του. Πάντα πρόθυμος και με πολλή απροθυμία σε κάτι τέτοια ζητήματα και σε διάφορες άλλες εκδηλώσεις.

Τελευταία, όπως δημοσιεύτηκε στην

Συνέντευξη από τη σελίδα 1

μαζί με την πιστικότητα εκδηλωθείσα απαιτηση τους για τερματισμό της αδικίας, έκλεισε τη παράσταση. Η εξαγγελση των συνειδημάτων, που, δύο μήνες νωρίτερα, είχε πάρει σάρκα και οστά στο πιο αδικαχάμενο τμήμα της Επαρχίας μας, έγινε με σαφήνεια φανερό. Ο κοημός των χωριών της Β.Δ. Δωριδίας είχε ξεκινήσει, σαν το απόστημα που για να παροχρηθεί αναστήλει τον πιο εύκολο δρόμο, τη δικιά του διαδρομή, σημείο έναρξης της οποίας ήταν τα σπλάχνα της Επαρχίας μας, η πρωτεύουσα της.

Δύο χρόνια αργότερα, στο 2^ο αναπτυξιακό συνέδριο στη Κερασιά, τον Αύγουστο του 1989, κανείς δεν αποτόλμησε να αδιαφορήσει. Χαρακτηριστικό ήταν το ενωτικό πνεύμα των συνέδριων και η εκπροσώπηση της Πολιτείας και των κομμάτων. Διαφάνηκε σαφέστατα ότι είχε κατανοηθεί από όλους η αναγκαιότητα της παρουσίας και της ενεργούς συμμετοχής τους, γιατί η κατάσταση είχε οδηγηθεί στο μεταίχμιο, εκεί όπου η ήρεμη και ήμερη επανάσταση των συνειδημάτων θα μπορούσε να εξελιχθεί σε σαρωτική οργή. Κάνοντας σ' αυτό το σημείο μια παρένθεση, θα πρέπει να τονισθεί, πως, οτιδήποτε έχει σχέση με τα κοινά είναι ταυτόχρονα συνδεδεμένο και με κάθε λογής συμφέροντα. Αυτό δεν πρόκειται ποτέ να λείψουν, αλλά τουλάχιστον οι προσπάθειες όλων των υγιών σκεπτόμενων και δρώντων πατριωτών θα πρέπει να κατατείνουν προς τον εξευγενισμό και την περιθωριοποίησή τους.

εφημερίδα «ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ» που εκδίδει ο Σύλλογος Κροκυλιών, ίμα έβαλε ότι ο Σύλλογος βρίσκεται σε κάποια οικονομική δυσχέρεια, για την αποπληρωμή της Κροκυλιώτικης Στάσης, η οποία αγοράστηκε εκεί, πάνω ψηλά, στο Πιγκράτι, πρόσφερε αλληλεγγύη και θαυμαστικά μαζί με τη γυναίκα του 6.000 δολάρια. Και χάρη στη γενναιοδωρή αυτή προσφορά ολοκληρώθηκε η υπόθεση και έγινε πραγματικότητα ένα όνειρο των Κροκυλιωτών της Αθήνας, που σκεπτόσασ για πολλά χρόνια.

Όλα, λοιπόν, αυτά τα παρ' όλα αυτά, που σημειώσα για τον αξιο και γυμνασίο από Κροκυλιώτη, θαύρησα σκέψασ, να τα επισημάνω και να τα καταλογίσω. Κι αυτό, και για κάποια ηθική ικανοποίηση αυτού του τόσο αισιόδοξου ξενιτωμένου συγχωριανού μας, αλλά και για να το μάθει κι άλλος κόσμος και να παραδειγματιστεί. Γιατί, κρη τέτοιας αξιολογίας, πράξει και αγνοηθείς χρονονομίες, δε θα πρέπει να μένουν ασχολίαστες, αλλά να κοινοποιούνται και να επιβραβεύονται. Και πολύ σίγουρα, δογματισμο ο μεγάλος λυρικός ποιητής Πινδαρός « Έργον καλόν σιγηθήνθησασ »

Στο κατώφλι του 3ου Αναπτυξιακού Συνεδρίου

Αν το συνέδριο του Κροκυλίου αποτέλεσε την απαρχή μιας μεγάλης κινητοποίησης, με όλες τις δυσκολίες που τη συνόδευαν, το συνέδριο της Κερασιάς κατέστησε ακόμη πιο σαφή την ανάγκη κοινής πορείας των 13 χωριών μας, ενώ, ταυτόχρονα, συντέλεσε στην ωρίμανση της σκέψης, που αφορά τα προβλήματα της περιοχής μας.

Σε 8 περίπου μήνες η Πενταγιάδι θα φιλοξενήσει το 3^ο αναπτυξιακό συνέδριο της Β.Δ. Δωριδίας. Κι ενώ θριασκώμαστε μπροστά στο κατώφλι της μεγάλης αυτής προσπάθειας, θα ήταν ανέντιμο να μην παραδεχόμαστε, πως η περιοχή, εδώ κι έναν χρόνο περίπου, ζει μέσα σ' ένα κλίμα αναπτυξιακό και ελπιδοφόρο. Φαίνεται, πως και τα δύο προηγούμενα συνέδρια έπαιξαν τον δικό τους καταλυτικό ρόλο σ' αυτό.

Στις Κοινοτικές εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου ο κοινοτικός χέρτης άλλαξε σ' ένα σημαντικό ποσοστό. Νέοι άνθρωποι στα κοινά παρέλασαν τα ηδύλα αρετών κοινοτήτων - το ίδιο πρόκειται, πιθανόν, να ισχύσει κατά τη διάρκεια των επόμενων μηνών και με τους αθηναϊκούς εκπαιδευτικούς συλλόγους. Τα νέα διοικητικά συμβούλια θα πρέπει, έγκαιρα και εκτεταμένα, να ενημερωθούν από τους προκατόχους τους πάνω στα φλέγοντα προβλήματα της Β.Δ. Δωριδίας, καθώς και για τις υποχρεώσεις τους στη μεγάλη προσπάθεια οργάνωσης του επικείμενου συνεδρίου. Γιατί, αυτή τη φορά, οι ευθύες όλων είναι σαφώς μεγαλύτερες, αφού η αναπτυξιακή πορεία του τόπου μας βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή.

Το συνέδριο της Πενταγιάδι θα πρέπει να ξεκινήσει τις εργασίες του με δεδομένη τη προϋπόθεση, ότι υπάρχει σαφής ενημέρωση, ισχυρή θέληση και ανεξάντλητη πόθος για τη πρόοδο των χωριών μας και προπάντων αραγής ενότητα. Αλλιώς όλες οι προσπάθειές μας θα καταλήξουν στο κενό και η σημασία του θεσμού των συνεδρίων θα εκπέσει σε εκένη μιας απλής συνάθροισης.

Στο συνέδριο της Πενταγιάδι πρέπει να κυριαρχήσει ο μεγάλος σκοπός της ανοικοδόμησης της περιοχής μας, μια κοινή ενωτική κραυγή, που θα σημείνει συναγερμό και θα τραβήξει, σαν μαγνήτης, το βλέμμα της Πολιτείας πάνω μας. Εξάλλου, δεν θα πρέπει να εγνοούμε το γεγονός, ότι, στην Ενωμένη Ευρώπη όλα τα αναπτυξιακά προγράμματα δεν αφορούν πια μεμονωμένα χωριά, αλλά συγκεκριμένες γεωγραφικές ενότητες με κοινά προβλήματα, των οποίων η επίλυση θα σημαδεύει το μέλλον τους συνολικά. Έτσι, για παράδειγμα, ένα περιφερειακό ιατρείο θα

εξυπηρετεί ολόκληρη τη Β.Δ. Δωριδα, το ίδιο ένα εργοστάσιο ξυλείας ή ένα μελισσοκομικό κέντρο ή ένα κέντρο εκτροφής ζώων. Με τέτοια έργα μονάχα θα δημιουργηθούν ερεθίσματα, ικανά να τοποθετηθούν τροχόπεδη στη σωτηρική μεταμόρφωση. Ας φαντασθούμε 100 συμπατριώτες μας να εργάζονται σ' ένα εργοστάσιο ξυλείας - τα συμφέροντά τους θα συνδεθούν μ' αυτό, και φυσικά όχι μόνο τα δικά τους, αλλά και των παιδιών τους. Ακόμα, για διαφημιστικούς λόγους της περιοχής μας, φανταστείτε την ύπαρξη μελιού της Β.Δ. Δωριδίας ή ξύλου για έπιπλα από τη Β.Δ. Δωριδα. Είναι ιδέες, των οποίων η υλοποίηση θα μπορούσε να καταστήσει μελλοντικά τον τόπο άκρως ελκυστικό για επενδύσεις προερχόμενες από το εξωτερικό ή το εξωτερικό.

Υπάρχει διαχυτή η γνώμη, πως την επόμενη διετία θα πρέπει να κινηθεί με μανία η πραγματοποίηση ενός από τα προαναφερθέντα και παράλληλα η εγκατάσταση του περιφερειακού ιατρείου στη Πενταγιάδι - έχει αποφασισθεί ήδη στο 2^ο αναπτυξιακό συνέδριο - καθώς και η ολοκλήρωση της ασφαλτοστρώσης όλων των δρόμων.

Τα αναπτυξιακά συνέδρια σπαστούν τώρα πια ένα πραγματικό γεγονός στη Β.Δ. Δωριδα κι έτσι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από εδώ και στο εξής. Χωρίς αυτά τα χωριά μας δεν έχουν ελπίδα και προοπτική τους στερείται η προσπάθεια αυταγνωση οδηγούνται με βεβαιότητα σε αργά θάνατο. Βέβαια, μπορεί να καθίστανται, τα συνέδρια για οποιουδήποτε λόγους, ενοχλητικά, επειδή διευρύνουν τους ορίζοντες της σκέψης, αφυπνίζουν τις συνειδήσεις και αγγίζουν, κατά κανόνα, τη βαθύτερη πραγματικότητα ουσία των προβλημάτων. Μολοταύτα, οι «ενοχλούντες» και οι ενοχλούμενοι σφειλούν να συνυπάρξουν και επιπλέον, να γίνει κοινή συνείδηση, πως, οι έχοντες το μερικό να προσφέρουν θα πρέπει να μην εμποδίζονται, γιατί έτσι χάνει κι η πατρίδα τη δυνατότητα να πάει μπροστά.

Η Πενταγιάδι και η οργανωτική επιτροπή του 3^{ου} αναπτυξιακού συνεδρίου φιλοδοξούν να αποτελέσει αυτό σταθμό στη παραπέρα ανάπτυξη της περιοχής μας. Σας καλούν, δε, όλους εσας, σ' έναν δίχως όρια κοινό αγώνα, γιατί, όσο παραμένουμε στην αδράνεια και την άγνοια, τότε δικαιοδικά μπορεί κάποιος να ισχυριστεί πως είμαστε σκληρωμένοι.

Dr. Νίκος Σούκος
από την Πενταγιάδι Δωριδίας

